

Els metges i metgesses d'hospital reclamen més participació en la presa de decisions dels centres

La millora retributiva i de les polítiques de conciliació de la vida professional i personal, és indispensable per retenir professionals als centres sanitaris

Els metges d'hospital han manifestat reiteradament al llarg de l'any 2018 el seu malestar per les condicions professionals, laborals i retributives, així com per aspectes que fan referència a la càrrega i a la qualitat assistencial. L'Estudi de la Profesió, elaborat pel CoMB, confirma que aspectes com el salari i les condicions laborals en general, les perspectives de promoció, la dedicació horària, la càrrega assistencial i la manca de temps i de recursos per fer formació continuada són els factors que més insatisfacció causen entre els professionals quan desenvolupen la seva activitat, amb indicadors més alts que la mitjana en l'àmbit hospitalari.

Aquest malestar va cristal·litzar, el mes de novembre, en una vaga dels metges d'hospital del sector concertat. Malgrat que la coincidència d'aquesta mobilització amb la dels companys de l'atenció primària potser va restar-li ressò, la protesta va servir per posar sobre la taula les reivindicacions dels metges i metgesses d'hospital. Els representants dels metges van denunciar que les demandes del personal mèdic havien

estat excloses del segon conveni col·lectiu del Sistema Sanitari Integral d'Utilització Pública de Catalunya (SISCAT), signat pocs dies abans. Es va tornar a convocar una segona aturada del sector concertat, del 18 al 22 de febrer de 2019, que, finalment, va ser desconvocada, ja que es va arribar a un acord amb les patronals.

Un dels aspectes més valorats de l'acord és que, per primera vegada, es reconeix un espai propi de negociació dels metges. Aquest espai es concreta en una comissió bilateral que haurà de tractar el paper de les juntes facultatives, amb eleccions democràtiques i funcions que permetin una participació mèdica amb molt més pes en les decisions de cada centre. En aquest pacte, també s'hi inclouen mesures favorables per als facultatius que havien estat excloses del conveni col·lectiu del SISCAT, com, per exemple, més temps per a l'atenció dels pacients i per a la formació i la recerca, l'eliminació de la retallada salarial del 5 % als metges residents i aspectes importants relacionats amb la igualtat i la conciliació. La manca de professionals, sobretot

en algunes comarques i especialitats concretes, com les de pediatria i anestesiologia, ha estat un altre dels debats que van emergir amb força el 2018. Qualsevol intent de resoldre aquesta situació passa per una reflexió profunda per part dels professionals, de les organitzacions i de l'Administració per tal de planificar i pensar models d'organització i de funcionament dels centres sanitaris que permetin que els pacients estiguin més ben atesos i que els professionals puguin desenvolupar millor la seva professió.

També caldria enfocar adequadament el problema de la manca d'atractiu a l'hora d'atreure professionals cap a centres comarcals i retenir els professionals que hi treballen. Sense cap mena de dubte, si es milloressin les condicions retributives i si s'aprofundís en els models de conciliació de la vida professional i personal, molts d'aquests centres millorarien el seu atractiu a l'hora de retenir talent. ■